

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 585/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín a jeho uznesením sp. zn. 10 Er 775/2007 z 11. júna 2012 a postupom Krajského súdu v Žiline a jeho uznesením sp. zn. 21 CoE/140/2012 zo 6. augusta 2012 (Rvp 13955/2012) a jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín a jeho uzneseniami sp. zn. 10 Er 775/2007 z 11. júna 2012 (Rvp 13956/2012), sp. zn. 4 Er 257/2008 z 2. mája 2012 (Rvp 13957/2012), sp. zn. 5 Er 839/2003 zo 14. decembra 2011 (Rvp 13958/2012 a Rvp 13959/2012), sp. zn. 10 Er/220/2010 zo 7. augusta 2012 (Rvp 12957/2013), sp. zn. 7 Er/573/2004 z 25. apríla 2012 (Rvp 12958/2013), sp. zn. 10 Er/792/2006 zo 7. augusta 2012 (Rvp 12959/2013), postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš a jeho uzneseniami sp. zn. 5 Er/12/2009 z 18. februára 2010 (Rvp 14135/2012), sp. zn. 8 Er/161/2008 z 3. mája 2010 (Rvp 14136/2012), sp. zn. 3 Er/548/2008 z 22. februára 2010 (Rvp 14137/2012), sp. zn. 6 Er/1098/2005 z 22. júna 2012 (Rvp 12960/2013 a Rvp 12962/2013), sp. zn.

6 Er 890/2007 z 10. augusta 2012 (Rvp 12961/2013), sp. zn. 6 Er/98/2007 z 27. apríla 2012 (Rvp 12963/2013), sp. zn. 5 Er/344/2009 z 30. augusta 2012 (Rvp 13420/2013), sp. zn. 7 Er/398/2007 z 19. apríla 2011 (Rvp 13421/2013), sp. zn. 5 Er/262/2005 z 29. júna 2012 (Rvp 13422/2013), sp. zn. 8 Er/1071/2009 z 26. novembra 2010 (Rvp 13468/2013), postupom Okresného súdu Žilina a jeho uzneseniami sp. zn. 18 Er/669/2005 zo 6. augusta 2012 (Rvp 12955/2013) a sp. zn. 20 Er/371/2006 zo 7. augusta 2012 (Rvp 12956/2013) a postupom Krajského súdu v Žiline a jeho uzneseniami sp. zn. 21 CoE/140/2012 zo 6. augusta 2012 (Rvp 13956/2012), sp. zn. 5 CoE/45/2012 z 30. júla 2012 (Rvp 13957/2012), sp. zn. 3 CoE/111/2012 z 28. augusta 2012 (Rvp 13958/2012 a Rvp 13959/2012), sp. zn. 7 CoE/40/2012 z 22. augusta 2012 (Rvp 14135/2012), sp. zn. 1 CoE/69/2012 z 10. júla 2012 (Rvp 14136/2012), sp. zn. 8 CoE/43/2012 z 29. júna 2012 (Rvp 14137/2012), sp. zn. 9 CoE/51/2012 z 29. novembra 2012 (Rvp 12960/2013 a Rvp 12962/2013), sp. zn. 9 CoE/80/2012 z 29. novembra 2012 (Rvp 12955/2013), sp. zn. 7 CoE/78/2012 z 28. novembra 2012 (Rvp 13956/2013), sp. zn. 9 CoE/65/2012 z 29. novembra 2012 (Rvp 13957/2013), sp. zn. 3 CoE/112/2012 z 10. januára 2013 (Rvp 13958/2013), sp. zn. 9 CoE/62/2012 z 29. novembra 2012 (Rvp 13959/2013), sp. zn. 9 CoE/81/2012 z 29. novembra 2012 (Rvp 13420/2013), sp. zn. 1 CoE/143/2012 z 15. januára 2013 (Rvp 13421/2012), sp. zn. 2 CoE/149/2012 z 9. januára 2013 (Rvp 13422/2012) a sp. zn. 3 CoE/79/2012 z 24. januára 2013 (Rvp 13468/2013) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 13955/2012, Rvp 13956/2012 až Rvp 13959/2012, Rvp 14135/2012 až Rvp 14137/2012, Rvp 12955/2013 a Rvp 12956/2013, Rvp 12957/2013 až 12959/2013, Rvp 12960/2013 až Rvp 12963/2013, Rvp 13420/2013 až Rvp 13422/2013 a Rvp 13468/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13955/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 15. novembra 2012, 28. novembra 2012, 4. decembra 2012, 25. marca 2013, 5. apríla 2013 a 8. apríla 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej aj „okresný súd“) a jeho uznesením sp. zn. 10 Er 775/2007 z 11. júna 2012 a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a jeho uznesením sp. zn. 21 CoE/140/2012 zo 6. augusta 2012 (Rvp 13955/2012) a svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru ďalšími už označenými postupmi a uzneseniami okresného súdu, Okresného súdu Liptovský Mikuláš a Okresného súdu Žilina (ďalej spolu len „okresné súdy“) a krajského súdu.

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a v rámci svojej činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce vo väčšine prípadov tzv. rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom. Následne boli na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v týchto konaniach začaté exekučné konania. V priebehu exekučného konania bolo uzneseniami okresného súdu v sťažovateľkou

napadnutých konaniach rozhodnuté o zastavení prebiehajúcich exekučných konaní. Okrem toho boli zamietnuté jej návrhy na prerušenie konaní. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veci konajúce sudy nesprávne aplikovali ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Krajský súd na odvolania sťažovateľky svojimi rozhodnutiami potvrdil napadnuté uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov a krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich, a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

V doplneniach sťažností doručených ústavnému súdu 25. júla 2013 sťažovateľka poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani a spol. sp. zn. C-472/11 z 21. februára 2013, z ktorého má vyplývať, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodiť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ informovaný o svojich právach navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená, avšak zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a jeho uznesením sp. zn. 10 Er 775/2007 z 11. júna 2012 a postupom krajského súdu a jeho uznesením sp. zn. 21 CoE/140/2012

zo 6. augusta 2012 (Rvp 13955/2012) a jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru označenými postupmi a uzneseniami okresných súdov a krajského súdu, zruší označené uznesenia okresných súdov a uznesenia krajského súdu, veci vráti okresným súdom, resp. krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami: Rvp 13955/2012, Rvp 13956/2012 až Rvp 13959/2012, Rvp 14135/2012 až Rvp 14137/2012, Rvp 12955/2013 a Rvp 12956/2013, Rvp 12957/2013 až 12959/2013, Rvp 12960/2013 až Rvp 12963/2013, Rvp 13420/2013 až Rvp 13422/2013 a Rvp 13468/2013, a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spojení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2.1 K namietanému porušeniu označených práv postupom krajského súdu a okresných súdov v označených konaniach a ich napadnutými uzneseniami

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky a plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré v nich uviedol, napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013 a III. ÚS 453/2013 z 26. septembra

2013, pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o neprípustnosti, resp. zastavení exekúcie, pretože rozhodcovské rozsudky, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilým exekučným titulom na vedenie exekúcie.

Vzhľadom na to, že sťažovateľke sú dobre známe aj iné dôvody odmietnutia jej sťažností ústavným súdom k jej námietkam prezentovaným v doplneniach sťažností z 25. júla 2013 (napr. jeho uznesenia z 28. septembra 2013 sp. zn. III. ÚS 398/2013, sp. zn. III. ÚS 399/2013 a sp. zn. III. ÚS 400/2013 a ďalšie), ústavný súd, odkazujúc na ne, tieto sťažnosti odmietol už bez odôvodnenia (posledná veta § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2013